

Arboretum Wespelaar

Koen Camelbeke

Een winter, die er in feite alweer geen was, komt vroeg ten einde en eind februari start de bloei reeds van een leuke groep *Magnolia stellata* en *M. kobus*. Het betreft in totaal een groep van negen vrij dicht bijeen geplante tetraploïde specimens die zo zorgen voor een mooi sneeuwwit effect. Extra interessant is de zoete geur van de bloemen van een aantal van deze zaailingen, vooral op een zonnige, vroege lente avond. De bloemen van *M. kobus* kunnen echt zoet geuren en soms wordt op dit kenmerk geselecteerd, zoals bij de cultivar *M. kobus* 'Morris Fragrant', een selectie van het Morris Arboretum in Pennsylvania, USA.

De bloemkleur van de magnolia's is zeer intens dit jaar en ik noteerde dit in het bijzonder bij: *Magnolia* 'Eleanor May' ($\times$ *soulangeana* $\times$ *campbellii* 'Lanarth'), *M. sprengeri*, *M. 'Galaxy'* (*liliiflora* $\times$ *sprengeri*) en *M. 'Vulcan'* (*liliiflora* hybrid $\times$ *campbellii* 'Lanarth'). Ook de kwaliteiten van de twee onbenoemde kruisingen *Magnolia* ('Bjuv' $\times$ 'Purple Breeze') (# 02192-D) en *M. ('Galaxy' $\times$ campbellii* var. *mollicomata*) (# 95046), werden opnieuw bevestigd en deze zullen in 2008 worden beschreven en geregistreerd. Ook de "kwaliteit" van twee andere magnolia's was terug waar te nemen: de bloemen van *Magnolia* 'Leda' (*campbellii* Alba Group $\times$ 'Pegasus') en *M. 'Lanhydrock'* (*sprengeri* 'Diva' zaailing) zijn geruïneerd na zelfs het kleinste zuchtje vorst. Spijtig. Deze selecties hebben echt nood aan een zeer beschermde plaats in de tuin (alvast in onze contreien).

Terwijl de bloemkleur van de roze en paars bloeiende *Magnolia* cultivars zeer intens was in 2007, was dit helemaal niet het geval bij de geelbloeiende selecties. Vooral de wat vroeger bloeiende, lichtgele variëteiten waren uiterst afgebleekt dit jaar. Was de hoge zonlichtintensiteit (UV?) en hitte/droogte van april een mogelijke oorzaak van dit fenomeen?

Midden april ben ik aangenaam verrast door de artistieke Chinese lampionnetjes op *Cornus florida* subsp. *urbiniana* (syn. *C. f.* var. *pringlei*) (Ill. 57). Bij deze Mexicaanse variëteit blijven de vier crèmewitte bracteeën onder de bloeiwijze versmolten aan hun top. Een vreemd fenomeen dat zowel botanisch als esthetisch interessant lijkt.

De bloei van onze *Cornus elliptica* (Ill. 56) is voorlopig uiterst spaarzaam gebleven, maar als een perfect winterharde en wintergroene struik lijkt het alvast een winner die het verdient om vaker aangeplant te worden.

Een aantal onder u zullen zich misschien mijn bijdrage over *Paulownia fargesii* herinneren in de dendrologische notities van 2005 (Jaarboek 2005: 83-84). Onze prachtige *P. fargesii* (# 91446) bleek duidelijk verkeerd benoemd en ik ging toen uit van de veronderstelling dat het in feite om *P. tomentosa* 'Lilacina' ging. Ondertussen is gebleken dat ook deze theorie niet klopt. Onze plant bloeit opvallend vroeger, is duidelijk bloeirijker, heeft een statige habitus en ook detailkenmerken van de bloemen sluiten *P. tomentosa* 'Lilacina' uit. Er is wel invloed van *P. tomentosa*, maar er moet een andere speler in het spel zijn, vermoedelijk *P. fortunei* of misschien ook *P. elongata*. In ieder geval een wondermooie hybride die nu naar de naam 'Purple Splendour' luistert en binnenkort vermeerderd zal worden¹⁾. (Ill. 58 & 59)

In juni krijgen we naar jaarlijkse gewoonte bezoek van de eikenprocessierups. Ik weet nog goed dat, toen ik in 2003 voor het eerst met dit netelig diertje werd geconfronteerd, ik ze van onze *Quercus castaneifolia* 'Green Spire' heb gemept met een bamboestok en dan doodgetrapt en begraven. Ik was me duidelijk van geen kwaad bewust. In 2007 worden deze rupsen op veel plaatsen in noord- en oostelijk België actief en met de nodige voorzorgsmaatregelen bestreden. Ook bij ons is dit het geval, aangezien we een aantal zomereiken in- en tegen de speelplaats van de gemeenteschool te Wespelaar hebben staan. Elders in het park grijpen we natuurlijk niet in. Dit is praktisch gezien niet haalbaar en met de nodige dosis gezond verstand en voorzichtigheid is er geen gevaar. Ik merk ook rupsen op *Q. serrata* en *Q. alba*. De zogenaamde "Red Oaks" worden blijkbaar niet aangevreten?

Tijdens de miserabele zomer maak ik de nodige tijd vrij om de *Acer* determinatiesleutel van Jan De Langhe te testen en ook het *Acer* herbarium uit te breiden. Deze determinatiesleutel is waarlijk een uniek document aangezien nog nooit iemand zich aan het opstellen van een dergelijke sleutel heeft gewaagd. Ik ben dan ook verheugd deze sleutel te kunnen aanbieden aan onze

---

1) Detail beschrijving van de bloem (met dank aan Jan De Langhe): kelk 20-25 mm lang, dicht met sterharen bezet en kaler wordend, kelklobben korter dan de helft van de kelkbladeren; kroonbuis tot 50 mm lang van basis tot kroonslippen die ook nog eens $\pm$ 20 mm lang zijn, aan de mond 50 mm breed, gele vlek en gespikkelde keel; meeldraden $\pm$ 30 mm lang; stijl ongeveer even lang tot iets langer dan de meeldraden; bloemsteel tot 12 mm lang; bloem met zware geur.

leden tijdens de *Acer* studiedagen en hoop dat ze heel binnenkort raadpleegbaar zal zijn op de BDB website.

Ook de nazomer stelt echt niets voor en dus komen we bij de herfst terecht met spectaculaire vruchtzetting bij onder andere *Crataegus macracantha*, *Magnolia kobus* 'Janaki Ammal' en *Ilex* 'Sambeau'. Ook de vruchten van *Euonymus clivicolus* var. *rongchuensis* zijn wonderbaarlijk: een meer dan 2,5 cm grote vrucht met 4-5 lange, smalle vleugels. Blijkbaar hebben toch veel planten genoten van de koele en vochtige zomer en dit uit zich in een kleurrijke maar vroege herfst. De best kleurende *Cercidiphyllum* in de collectie is *C. japonicum* 'Heronswood Globe'. Andere toppers waren: *Carpinus cordata* (dé beste onder de haagbeuken), *Cladrastis kentukea* (zoals kon worden verwacht), *Magnolia* 'Solar Flair' (jawel, een *Magnolia* met herfstkleur!), *Quercus coccinea* 'Splendens' (uitzonderlijk dit jaar!), *Cornus kousa* var. *chinensis* 'Wieting' (een terechte selectie voor herfstkleur) en *Aesculus indica* (die trouwens ook uitblinkt door z'n grote zwarte zaden op de grond).

2007 eindigt met een echte koudeprik (tot -12 °C) maar ik schrijf deze notities tijdens de warmste 9de februari ooit gemeten in Ukkel: die van 2008...